

- До основних проблемних моментів системи належать:
- орієнтація у більшій мірі на розвинені країни Європи, та неврахування відмінностей в розвитку економіки і систем освіти різних країн процесу;
- «відплив умів» в більш розвинені країни з найвищою оплатою праці;
- складність визнання дипломів, отриманих в українських ВНЗ, які працюють за Болонською системою, в країнах Європи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Болонський процес у фактах і документах (Сорбонна – Болонья – Саламанка – Прага – Берлін) / Упорядники М.Ф. Степко, Я.Я. Болюбаши, В.Д. Шинкарук, В.В. Грубінко, І.І. Бабін. – Тернопіль: Вид-во ТДПУ ім. В. Гнатюка, 2003. – 52 с.*
2. *Болонський процес у період до 2020 року – Європейський простір вищої освіти у новому десятилітті [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.aau.edu.ua/up/docs/bologna/louvain.pdf>.*

Прус Олег Миколайович, магістр I курсу,
Ляхович Уляна Іванівна, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін,

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БІЗНЕСУ

Інформатизація в цілому і практичні форми її впливу на суспільну свідомість уже в даний час є важливим чинником розвитку. При цьому слід пам'ятати про універсальність інформатизації, її готовність брати активну участь у вдосконаленні виробництва, обслуговувати ринкові відносини, тобто виступати у всіх проявах інтелектуальної діяльності.

Результатом накопичення інформації стають бази даних про прояв активності для досягнення більш сприятливих результатів, економічного успіху, що пов'язано з розумінням бізнесу.

Серед напрямків діяльності в інформаційному просторі можна виділити: пошук найбільш насичених і орієнтованих джерел, аналіз і встановлення закономірностей досліджуваного явища, зберігання і доведення до споживача, захист від несанкціонованого використання.

Пошук і робота з джерелами інформації є однією з форм отримання знань і виявлення закономірностей процесів – природних, технологічних, господарських. Істотну частину економічних інтересів складає конфіденційна інформація особистого, комерційного, науково-технічного і військового змісту. Отримання її пов'язано з певними технологіями проникнення в таємниці.

У сучасному світі економічних відносин при різноманітності видів діяльності (виробництво, торгівля, політика, фінанси) основною характеристикою життєдіяльності залишаються вигоди благополуччя. Це обумовлює інтерес до процесів досягнення економічного успіху шляхом використання інформації про ресурсні можливості і стратегії учасників ринкового обміну, що узагальнюється поняттями розвідка і шпигунство.

«Розвідка» сукупність узгоджених дій з отримання (добування) відомостей про інтереси та загрози існуванню господарюючого суб'єкта з боку чинного або ймовірного противника з використанням організаційної структури, сили і засобів.

Розвідка (ділова, економічна, конкурентна) відрізняється від шпигунства (відомості добуваються поза правовим полем) тим, що дотримуються умови існуючих норм відкритості джерел інформації. Цілі і завдання розвідки сьогодні багато в чому близькі до класичних поглядів «вивідування інформації», але областю уваги стали ринок, конкуренція, партнери.

Інформаційна безпека суспільства залежить від повноти та достовірності відомостей і даних, що передаються пресою, радіо і телебаченням. Вона покликана реагувати на неточності, які переростають часом в пряму дезінформацію, що дезорієнтує суспільство, формуючи громадську думку в інтересах вузьких соціальних груп чи кланів, що в умовах підвищеної соціальної напруженості може мати непередбачувані наслідки. Спотворена широко розповсюджується інформація завдає суспільству значний політичний і економічний збиток, бо спонукає посадовців робити неправдиві висновки і оцінки, приймати необґрунтовані рішення.

Інформаційна безпека держави в умовах відкритості та вільного обміну інформацією значною мірою здобувається забезпеченням захищеності інформаційних систем. З одного боку, міжнародний інформаційний обмін сприяє розширенню можливостей спілкування і зростання взаєморозуміння, відповідаючи загальним інтересам, соціальним і політичним реаліям сучасності, створюючи основу атмосфери довіри і співробітництва в гуманітарній сфері. З іншого – в умовах бурхливого науково-технічного прогресу набуває нових відтінків протиріч як між окремими державами або групами держав, так і між різними компонентами діючих інформаційних структур.

У процесі формування і документування управлінських рішень в частині політики інформаційної безпеки задається доцільний рівень необхідної інформаційної безпеки виходячи з цінності інформаційних ресурсів:

- формулюються бажані цілі, які переслідуються в області інформаційної безпеки, визначаються загальні напрямки їх реалізації;
- розраховується вартість заходів з реалізації передбачуваних напрямків забезпечення інформаційної безпеки (одноразових і регулярних витрат);
- формується правова база дотримання законів і правил;
- формулюються управлінські рішення по реалізації розробленої програми із захисту інформаційних ресурсів.

Отже, говорячи про практику інформаційної безпеки, необхідно мати на увазі, що це поняття не тільки носить концептуальний, теоретичний характер, відображає наміри зберегти інформацію, а й містить конкретні проектні та управлінські рішення, які лягають в основу реальної з метою боротьби з комп'ютерною злочинністю законодавством більшості розвинених країн передбачена кримінальна відповідальність за неправомірний доступ до комп'ютерної інформації. З метою підвищення ефективності боротьби з комп'ютерною злочинністю здійснюється координація діяльності національних правоохоронних органів в рамках Інтерпол.

З огляду на масштаби потенційної шкоди комп'ютерного піратства, в здійсненні міжнародного співробітництва слід розробляти контрзаходи і універсально застосовні стандарти і норми, що гарантуватимуть надійне використання комп'ютерних систем і засобів телекомунікацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Довгань О. Д. *Методологія захисту інформації [Навчально-методичний посібник]* / О. Д. Довгань, Г. М. Гулак, А. К. Гринь, С. В. Мельник. – К.: НаСБУ, 2012. – 227 с.

2. Цимбалюк В. С. *Інформаційне право (теорія і практика). Монографія.* – К.:2009. — 364 с.
 3. Прокоф'єва Д. М. *Підприємницьке шпигунство в системі інформаційних злочинів / Д. М. Прокоф'єва // Центр інформаційної безпеки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.bezpeka.com/library/lib_aspect.html.*
-

Мельничук Роксолана Олегівна, магістр 1 курсу,
Король Володимир Степанович, к.е.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту,

ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ ЕЛЕМЕНТІВ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Поряд із підвищеним інтересом до теоретичних положень логістики та практичного її впровадження, недосконалим залишається такий елемент логістичного середовища як нормативно - правове регулювання логістичної діяльності. Саме він мав би створити умови для оптимального розвитку та функціонування логістичних систем, раціональної інфраструктури логістичних процесів та ефективного управління у сфері логістичних правовідносин. Крім того, законодавча база має стати регламентуючою основою у процесі логістизації діяльності підприємства. Адже саме нормативно - правова база надає можливість суб'єкту господарювання визначити спектр допустимих дій у взаємовідносинах елементів мікрологістичної системи, її контрагентів у межах логістичного середовища та сукупність допустимих методів досягнення основних цілей та інтересів підприємства.

Розгляд нормативно - правової бази, у сфері логістичної діяльності, дає можливість визначити основні її елементи: закони “Про захист економічної конкуренції”, “Про захист прав споживачів”, “Про зовнішньоекономічну діяльність”, “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності” , “Про приєднання України до Конвенції про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів” , “Про транскордонне співробітництво” , “Про транспортно-експедиторську діяльність” тощо); сукупність нормативно-правових актів (меморандуми, розпорядження, накази, постанови тощо) та основні положення відповідних кодексів України.

Існуюча нормативно - правова база в Україні, що регламентує питання у логістичній сфері, не створює достатніх умов для її ефективної діяльності і відстає від реальних потреб ринкового середовища. Норми чинного законодавства не уніфіковані і не адаптовані до міжнародно - правових норм і стандарт. Це пов'язано з тим, що: не було сформовано національної нормативно - правової бази з питань логістичної діяльності; у системі національного законодавства не закріплювались заходи держави зі створення відповідних структур, які б здійснювали імплементацію міжнародних правових норм у вітчизняне законодавство задля забезпечення ефективного правового регулювання; майже відсутнє сприяння з боку відповідних закордонних інституцій впровадженню процесу логістизації діяльності вітчизняних суб'єктів господарювання тощо. Саме тому як практичні кроки в Україні починають впроваджувати системи гармонізованих міжнародних стандартів у сфері логістичної діяльності. З огляду на зазначене, помітно посилюється стратегічна значущість стандартизації та застосування